

Dünyada

Düzdür, ruh da vardır, sevgi də vardır,
Onlarsız qəm olar leysan dünyada.
Görən hansı daha etibarlıdır?
Haqq desən, deməli haqsan dünyada.

Sevgisiz ruhun da бүрүнər yasa,
Dünya da dünyada sürүнər yasa.
Ruh varsa canında, sevgi yoxdursa,
Nəfəsin olsa da, yoxsan dünyada.

Bəlkə də can atsan, olarsan mələk,
Bəlkə də çin olar hər arzu-dilək.
Özün qazanasan sevgini gərək,
Sevgidən verilmir ehsan dünyada.

Yeri var, yurdu var sədaqətin də,
Saf duyğu sevəni qoymaz çətində.
Hər kəs öndər olsa məhəbbətində,
Qalmaz zərrə qədər nöqsan dünyada.

Ay Ülvi, gör nələr vardır dərində,
Ruh gəldi-gedərdi günün birində.
Məhəbbət olsaydı onun yerində,
Əbədi yaşardı insan dünyada.

Onsuz da...

Mən sənə eşq dolu baxdığım kimi,
Sən baxsan, görərsən eşqə dan düşür.
Mən yenə axıram, axdığım kimi,
Səndən sevdamıza, yalnız qan düşür.

Hicran üstümüzdə dişin qıcıdır,
Həsrətin vüsali daim acıdır.
Sanki bir-birindən küsmüş bacıdır,
Biri gen dolanır, biri yan düşür.

Yoxsa itirmişsən ali duyğunu,
İlbəil saçıma səpirsən unu.
Baxma, sən vecinə almırsan bunu,
Axı can qocalır, axı can düşür.

De nəyin çatışmır, sənə tən bölüm,
Bölünməz nə varsa söylə, mən bölüm.
Əlacım kəsilib gözləyim görüm,
Hikkən tərs taxtından nə zaman düşür.

Ülvi, aqil etmək olmur naşını,
Sıl gözün nəmini, düzəlt qaşını.
Nədirsə, deyirlər qoysan başını,
Onsuz da hellənib xoñcadan düşür.

Qəribə qatardır, ömür qatarım

Elə sürət açıb ömür qatarım,
Onu saxlayacaq heç bir bucaq yox.
Elə alıbdır ki, əmri qatarım,
Sonundan savayı dayanacaq yox.

Şütüyür, nə gözə, nə sözə baxar,
Neyləsən, işinə qarışmaq olmur.
Bəlkə də hər şeylə yarışmaq olar,
Ömür qatarımla yarışmaq olmur.

Getdikcə ayları, illəri yeyir,
Özünün ruzisi vardır onun da.
Ömrün hər vaxtında, hər rəng don geyir,
Amma ağı sevir ömrün sonunda.

Yolundan döndərməz onu heç bir hal,
Hər kəsin varıdır bu nəqliyyatdan.
Nə dəmir sərf olub, nə özgə xammal,
Bu qatar yaranıb yalnız həyatdan.
Qəribə qatardır, ömür qatarım,
Qəribə işlərə heç vaxt qatılmır.
Tək məni aparır ömür qatarım,
Məndən özgəsinə biletdə satılmır.

Deyərdim

Ütülə sözünün qırıqlarını,
Xoş sözə, xoş olan meydi deyərdim.
Alının, üzünün qırıqlarını,
Ötən günlərinin qeydi deyərdim.

Nadanlıq hopdurma bacarmayana,
Tac vermə, sevgidən tac almayana.
Sülh quşu olmağı bacarmayana

Əbulfəz Ülvi

Didib-parçalayan leydi, deyərdim.

Düz deyib atalar:-zaval yox düzə,
Ölünü dirildir bəzən möcüzə.
Zəka ocağında bişməyən sözə
Bişməmiş toyuq tək çiydi, deyərdim.

Ay insan, dünyadan az misal gətir,
Vıcdanı, qeyrəti haqqa et çətir.
Məncə, bu dünyada ən gözəl ətir,
Övladda qoxuyan iydi, deyərdim.

Şair hər yetənə deyil yenəsi,
Hər əhsən sözünü yeməz sinəsi.
Vətənin, millətin oğul deməsi
Ülviyə ən böyük rəydi, deyərdim.

Var

Çox sirlər dünyada düşülmür başa,
Sevinc də, kədər də, alı-zar da var.
Sülh quşu deyilmir hər uçan quşa,
Şahin də mövcuddur, qara sar da var.

Hər çətin könüllü asan olmayır,
Ha şişsə dovşandan aslan olmayır.
İşə bax, canavar insan olmayır,
İnsan xislətində canavar da var.

Gözündən irini ələməz ələk,
Şərdən şər törəyər, mələkdən mələk.
Səmum sayılmayıf hər əsən külək,
Səmumla yanaşı gilavar da var.

A qağa, gözüne çəkilməsin mil,
Çəkilsə heç nəyə olmazsan nail.
İnsana bənzəyən tək meymun deyil,
Meymuna bənzəyən insanlar da var.

Ülvi sevə bilməz naqis işini,
Sevilsə pis sanmaz pis, pis işini.
İblislər çoxaldar İblis işini,
Bilsə, iblisliyə qonorar da var.

Gecələr

Nə olub, qəlbini intizar didir,
Niyyə çəkir səni dara gecələr?
Gecə var insana ağ gün bəxş edir,
Rəngində olsa da qara gecələr.

Qurtar ovqatını cinin əlindən,
Qoy tutsun imanını, dinin əlindən.
Sənin danlağından, sənin əlindən
Baş alıb getsinlər hara gecələr?

Məsəl həll olunmaz, həllin tapmasan,
Şər keçər hücumu pəlin tapmasan.
Gündüz gecələrin dilin tapmasan,
Səni qovuşdurmaz yara gecələr.

Qoyub asan yolu getmə çətinlə,
Heç nə qazanmazsan belə qətinlə.
Elə sev sevginlə, məhəbbətinlə
Bələne bilsinlər nura gecələr.

Ay Ülvi, deyilən söz işin görür,
Düz olan əyilməz, düz işin görür.
Başlıca odur ki, öz işin görür,
Meyl etmir dövlətə, vara gecələr.